ÎNAINTEA PLECĂRII

SIEGMAR ERKNER

— ...O ULTIMĂ ÎNTREBARE. Dacă răspunzi bine, te putem trimite liniştit în misiune. Dacă nu, toată pregătirea a fost în zadar. Ştii, trebuie să fim absolut siguri că eşti în stare să-ţi îndeplineşti misiunea. Eşti pregătit?

— Sînt pregătit.

— Bine. Aşadar, după ce ai aterizat pe cea de-a treia planetă, după ce ai făcut să dispară urmele aterizării şi ai distrus tot ceea ce le-ar putea trăda oamenilor originea ta, după ce te-ai informat asupra situaţiei actuale de pe Pămînt şi te-ai adaptat mediului – ce faci după aceea?

— Încep executarea misiunii.

— Exprimă-te mai clar. Cum procedezi?

— Mă deplasez pînă în zona de acţiune. Acolo...

— Îţi cunoşti zona de activitate?

— Desigur. Este oraşul cu coordonatele +0,916 şi +0,017. Transpus în sistemul de coordonate folosit pe Pămînt, aceasta înseamnă...

— Bun, asta e clar. De ce anume trebuie să ţii cont?

— Trebuie să mă adaptez condiţiilor specifice de acolo, după cum se prevede în partea a treia a instrucţiunilor, să-mi aduc la nivelul actual cunoştinţele lingvistice, să-mi însuşesc obiceiurile nou introduse, să fac cunoştinţă cu cele mai importante personalităţi...

— Cei mai importanţi **oameni**, vrei să zici!

— Da, scuzaţi-mă... cu cei mai importanţi oameni din acest domeniu...

— Suficient. Misiunea ta?

— Îmi găsesc un post la o editură. Îmi creez o poziţie potrivită. De exemplu, devin lector. Fac tot ce stă în puterile mele pentru a reprima toate genurile literare care ne-ar putea dăuna. În special aşa-zisa literatură ştiinţifico-fantastică. Romane şi povestiri ştiinţifico-fantastice resping din principiu. Aceasta este legea supremă. Romane şi povestiri ştiinţifico-fantastice resping din prin...

— Ştii şi pentru ce?

— Pentru că fantezia este inamicul nostru numărul unu. Dacă oamenii n-ar avea fantezie, nu le-ar fi venit niciodată ideea de a zbura spre alte

planete. Aşa, însă, caută chiar alte civilizaţii, deci pe noi. Noi însă nu avem nimic de-a face cu oamenii. Noi vrem liniştea noastră. Vrem să rămînem între noi. O ducem bine. Sîntem mulţumiţi! Nu vrem schimbări! Trăiască stabilitatea absolută! Jos cu fantezia! Jooos cu...

— Bine, bine, linişteşte-te. Te înţelegem; simţim la fel ca şi tine! A, da! Cînd respingi un asemenea roman ştiinţifico-fantastic, va trebui să şi motivezi.

— Desigur.

— Adică vreau să ştiu cum motivezi.

— Nu ne trebuie fantasmagorii... Aşa ceva e antiştiinţific. Asta ne distrage atenţia de la realitate. Astea sînt pure închipuiri, unde sînt dovezile? Există lucruri mai importante. Literatura aceasta nu este necesară, n-avem voie să ne lăsăm distraşi de la rezolvarea problemelor actuale, noi trebuie...

— Şi dacă situaţia de pe Pămînt s-a schimbat între timp atît de mult încît în modul acesta nu se mai poate acţiona?

— Atunci... atunci...

— În regulă, aşa ceva nu poţi şti, nu ţi s-a spus, iar tu însuţi nu-ţi poţi da seama, pentru că asta ar însemna să ai fantezie...

— Nu, numai asta nu! Jur că n-am ceva atît de groaznic! Zău că nu!! Romane şi povestiri ştiinţifico-fantastice resping din prin...

— Bine, bine. Fii atent, maşina gînditoare principală a planetei noastre a elaborat pentru această situaţie următoarea tactică: Vei spune pur şi simplu că în principiu eşti şi tu de acord, însă din păcate romanul sau povestirea ar avea grave lipsuri literare, că încă n-ar fi destul de bune pentru a rezista în faţa cititorilor exigenţi, că, dealtfel, ar exista greutăţi obiective, şi că ţi-ar părea foarte rău.

Dacă vei ţine cont de aceasta, îţi vei putea îndeplini misiunea. Şi ţine seama – nu eşti singurul pe care l-am trimis pe Pămînt; dar nu încerca niciodată să iei contact cu ceilalţi agenţi ai planetei noastre – ai putea să te înşeli şi să ne primejduieşti întreaga muncă.

Ai absolvit ultimul examen. Mîine pleacă racheta. Noi toţi îţi urăm succes şi sîntem mîndri de tine! Şi fereşte-te de oameni – sînt periculoşi, pentru că au fantezie! Doar eşti un adevărat fiu al planetei noastre! Trăiască stabilitatea absolută! Nu vrem schimbări! Jos cu SF-ul! Sîntem mulţumiţi! Vrem liniştea...

*

Stimate domnule Erkner!

Cu regret trebuie să vă comunicăm faptul că editura noastră nu vă poate publica povestirea „Înaintea plecării”. Manuscrisul vă este restituit. Din păcate, povestirea dumneavoastră – cel puţin în forma actuală – nu îndeplineşte cerinţele impuse unei lucrări literare de valoare.

Poate mai refaceţi o dată povestirea şi ne trimiteţi peste circa doi ani noua versiune, ceea ce ne-ar bucura foarte mult, pentru că în principiu sîntem foarte interesaţi în promovarea literaturii ştiinţifico-fantastice. Din păcate, din cauza unor greutăţi obiective, pentru un anumit timp ne este imposibil...

Traducerea:
Wiliam Petrovitsch
Cenaclul H. G. Wells Timişoara